

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 11 noiembrie 2020
(OR. en)

**Dosar interinstituțional:
2016/0365 (COD)**

**9644/20
ADD 1**

**EF 142
ECOFIN 597
CODEC 631**

PROIECT DE EXPUNERE DE MOTIVE A CONSILIULUI

Subiect: Poziție a Consiliului în primă lectură în vederea adoptării unui REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind un cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1095/2010, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 806/2014 și (UE) 2015/2365 și a Directivelor 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2007/36/CE, 2014/59/UE și (UE) 2017/1132
– Proiect de expunere de motive a Consiliului

I. INTRODUCERE

La 28 noiembrie 2016, Comisia a transmis Consiliului o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind un cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1095/2010, (UE) nr. 648/2012 și (UE) 2015/2365 (denumit în continuare „regulamentul”). Obiectivul principal al propunerii este instituirea unui cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale (CPC), asigurându-se astfel că atât CPC-urile, cât și autoritățile naționale din UE dispun de mijloacele necesare pentru a acționa în mod decisiv în cazul în care un CPC se confruntă cu dificultăți grave sau intră în dificultate.

La 27 martie 2019, Parlamentul European și-a adoptat poziția în primă lectură cu privire la Regulamentul privind redresarea și rezoluția contrapărților centrale.

Grupul de lucru pentru servicii financiare al Consiliului a examinat propunerea de regulament în cadrul mai multor reuniuni, desfășurate în cursul mai multor președinții.

La 4 decembrie 2019, Comitetul Reprezentanților Permanenți din cadrul Consiliului a convenit asupra unui mandat pentru negocierile Consiliului cu Parlamentul European.

La 23 iunie 2020, Parlamentul European și președinția Consiliului au ajuns la un compromis final, care a permis încheierea negocierilor.

La 2 septembrie 2020, Comisia pentru afaceri economice și monetare (ECON) a Parlamentului European a aprobat rezultatul negocierilor din cadrul trilogului. Președinta comisiei ECON a adresat în aceeași zi o scrisoare președinției Consiliului indicând faptul că, în cazul în care Consiliul va adopta textul convenit (sub rezerva verificării de către experții juriști-lingviști) ca poziție a sa în primă lectură, va recomanda plenului Parlamentului ca acesta să aprobe în cea de a doua sa lectură respectiva poziție în primă lectură a Consiliului.

La 12 octombrie 2020, Consiliul a ajuns la un acord politic cu privire la textul convenit, înainte de verificarea acestuia de către experții juriști-lingviști.

Ținând seama de acordul sus-menționat și în urma revizuirii textului de către experții juriști-lingviști, Consiliul și-a adoptat poziția în primă lectură la [xxxx 2020], în conformitate cu procedura legislativă ordinară prevăzută la articolul 294 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

II. OBIECTIV

Piețele financiare sunt esențiale pentru funcționarea economiilor moderne. Pentru a îmbunătăți funcționarea pieței unice în ceea ce privește serviciile financiare, este important să existe proceduri care să asigure că dacă o instituție financiară sau o infrastructură a pieței financiare se confruntă cu dificultăți financiare sau este pe punctul de a intra în dificultate, un astfel de eveniment nu destabilizează întreaga piață financiară și nu afectează creșterea în întreaga economie. CPC-urile sunt componente-cheie ale piețelor financiare mondiale, întrucât intervin între participanți, acționând în calitate de cumpărător pentru fiecare vânzător și de vânzător pentru fiecare cumpărător, și joacă un rol central în ceea ce privește procesarea tranzacțiilor financiare și gestionarea expunerilor la diverse riscuri inerente acestor tranzacții.

Integrarea piețelor financiare ale Uniunii Europene a avut ca rezultat evoluția CPC-urilor de la deservirea cu precădere a nevoilor și a piețelor naționale la constituirea de noduri critice pe piețele financiare ale Uniunii Europene la scară mai largă. Dat fiind că CPC-urile procesează și concentrează o parte semnificativă a riscului financiar din sistemul financiar al Uniunii Europene în numele membrilor compensatori și al clienților lor, reglementarea eficace și o supraveghere solidă a CPC-urilor sunt esențiale, atât în cazul serviciilor interne, cât și al celor transfrontaliere.

Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții impune deja obligația CPC-urilor de a respecta standarde prudențiale, organizatorice și de conduită profesională ridicate. Autoritățile competente sunt responsabile cu supravegherea integrală a activităților CPC-urilor. Regulamentul (UE) nr. 648/2012 a contribuit la sporirea rezilienței CPC-urilor și a piețelor financiare în general la gama largă de riscuri procesate și concentrate în cadrul CPC-urilor.

Cu toate acestea, niciun sistem de norme și practici nu poate împiedica situația în care resursele existente se dovedesc inadecvate pentru gestionarea riscurilor suportate de un CPC, inclusiv una sau mai multe situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către membrii compensatori, sau o combinație între una sau mai multe situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către un membru compensator și alte pierderi financiare. Confruntate cu un scenariu de dificultăți grave sau de intrare iminentă în dificultate, instituțiile financiare, inclusiv CPC-urile, ar trebui, în principiu, să facă în continuare obiectul procedurii obișnuite de insolvență. Totuși, întrucât procedurile obișnuite de insolvență aplicate societăților comerciale nu sunt potrivite pentru a asigura o intervenție suficient de rapidă sau pentru a asigura în mod adecvat prioritatea continuării funcțiilor critice ale unui CPC în scopul menținerii stabilității financiare, este necesar să se creeze un cadru special de rezoluție pentru CPC-uri.

Obiectivul acestui cadru de redresare și de rezoluție este de a garanta că CPC-urile prevăd măsuri care să asigure redresarea în urma unor dificultăți financiare, menținerea funcțiilor critice ale unui CPC care este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate, în timp ce restul activităților sunt lichidate prin intermediul procedurii obișnuite de insolvență, precum și menținerea stabilității financiare în paralel cu evitarea efectelor negative semnificative asupra sistemului financiar și asupra capacității acestuia de a deservi economia reală și cu reducerea la minimum a costului pe care îl presupune pentru contribuabili intrarea în dificultate a unui CPC. Cadrul de redresare și de rezoluție va consolida în continuare gradul în care CPC-urile și autoritățile naționale sunt pregătite să atenueze crizele financiare și va permite autorităților naționale și Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) să urmărească mai bine pregătirile CPC-urilor pentru scenarii de criză. De asemenea, acesta va oferi autorităților naționale competențele de a efectua pregătirile pentru o eventuală rezoluție a unui CPC și de a gestiona în mod coordonat deteriorarea stării de sănătate a unui CPC, contribuind astfel la buna funcționare a piețelor financiare.

III. ANALIZA POZITIEI CONSILIULUI ÎN PRIMĂ LECTURĂ

(a) Domeniul de aplicare al regulamentului

Poziția Consiliului în primă lectură stabilește norme și proceduri referitoare la redresarea și rezoluția contrapărților centrale autorizate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012, precum și norme referitoare la acordurile cu țări terțe în domeniul redresării și rezoluției CPC-urilor.

(b) Autorități, colegii de rezoluție și proceduri

Fiecare stat membru va desemna una sau mai multe autorități de rezoluție care vor fi abilitate să utilizeze instrumentele de rezoluție și să exercite competențele de rezoluție prevăzute în regulament. Statele membre vor desemna în calitate de autorități de rezoluție băncile centrale naționale, ministerele competente, autoritățile publice administrative sau alte autorități învestite cu competențe de administrație publică. Autoritățile de rezoluție trebuie să dispună de expertiza, resursele și capacitatea operațională necesare pentru a aplica măsurile de rezoluție și a-și exercita competențele cu rapiditatea și flexibilitatea necesare în vederea atingerii obiectivelor rezoluției. Trebuie instituite mecanisme structurale adecvate pentru a se evita conflictele de interese între funcțiile încredințate autorității de rezoluție în temeiul regulamentului și toate celelalte funcții încredințate autorității respective. În special, ar trebui să se asigure independența operațională efectivă între funcțiile de supraveghere și de rezoluție. Aceste cerințe nu împiedică nici convergența liniilor de raportare la cel mai înalt nivel al unei organizații care subsumează funcții sau autorități diferite și nici posibilitatea ca, în condiții predefinite, personalul cu expertiză relevantă să fie partajat. De asemenea, fiecare stat membru va desemna un singur minister care va fi responsabil de exercitarea funcțiilor încredințate ministerului competent în temeiul prezentului regulament. Pentru a se asigura că ministerul competent al statului membru are ultimul cuvânt în ceea ce privește deciziile autorității de rezoluție care au un impact bugetar direct sau implicații sistemice susceptibile de a avea un impact bugetar direct, autoritatea de rezoluție este obligată să obțină aprobarea ministerului competent, cu excepția cazului în care se prevede altfel în dreptul intern.

Autoritatea de rezoluție a CPC-ului va institui, administra și prezida un colegiu de rezoluție care să execute sarcinile prevăzute în regulament și să asigure cooperarea și coordonarea cu autoritățile care sunt membre ale colegiului de rezoluție, precum și, după caz, cooperarea cu autoritățile competente și cu autoritățile de rezoluție din țări terțe. Autoritățile din statele membre a căror stabilitate financiară ar putea fi afectată de intrarea în dificultate a unui CPC, inclusiv autoritățile competente ale clienților membrilor compensatori ai CPC-ului, ar trebui să poată participa în cadrul colegiului de rezoluție pe baza evaluării de către acestea a impactului pe care rezoluția CPC-ului l-ar putea avea asupra stabilității financiare în statul membru respectiv.

Autoritățile statelor membre care participă în cadrul colegiului de rezoluție pe baza unei astfel de evaluări sunt membri fără drept de vot; de asemenea, acestea au dreptul de a contribui la stabilirea ordinii de zi a reuniunilor colegiului, în special prin adăugarea unor puncte pe ordinea de zi a reuniunilor respective. Pentru a asigura funcționarea consecventă și coerentă a colegiilor de rezoluție în întreaga Uniune, Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) va elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care precizează conținutul regulilor și al procedurilor scrise pentru funcționarea colegiilor de rezoluție.

ESMA va crea un comitet de rezoluție al ESMA în scopul pregătirii deciziilor încredințate ESMA în temeiul regulamentului, alcătuit din autoritățile de rezoluție desemnate; autoritățile menționate la articolul 4 alineatul (2) punctele (i) și (v) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 vor participa în calitate de observatori. ESMA asigură o separare structurală între comitetul de rezoluție al ESMA și celelalte funcții ale acestuia. În sensul regulamentului, ESMA ar trebui să coopereze cu Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) și cu Autoritatea Bancară Europeană (ABE) în cadrul Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere.

Este esențial ca autoritățile de rezoluție, autoritățile competente și ESMA să coopereze între ele și să își furnizeze reciproc și în timp util toate informațiile relevante pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul regulamentului.

Procesul decizional al autorităților competente, al autorităților de rezoluție și al ESMA ține seama de mai multe principii generale prevăzute în regulament, inclusiv de necesitatea de a evita, pe cât posibil, utilizarea sprijinului financiar public extraordinar și chiar și atunci numai în ultimă instanță, de necesitatea de a asigura atât un echilibru între interesele diferitelor părți care au legătură cu CPC-ul, cât și transparența față de autoritățile statelor membre și implicarea acestora, în cazul în care decizia sau măsura propusă ar putea avea implicații asupra stabilității financiare sau asupra resurselor bugetare.

(c) Planificarea redresării și a rezoluției

CPC-urile vor fi obligate să elaboreze și să actualizeze planuri de redresare care prevăd măsurile ce trebuie luate atât în cazul situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată, cât și al situațiilor care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată sau în cazul unei combinații a acestora, pentru a restabili soliditatea lor financiară, și pentru a le permite să asigure continuitatea funcțiilor critice în urma unei deteriorări semnificative a situației lor financiare sau în urma unui risc de nerespectare a cerințelor de capital și a cerințelor prudențiale care li se aplică în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012. Aceste planuri includ un cadru de indicatori, pe baza profilului de risc al CPC-ului, care identifică circumstanțele în care trebuie luate măsurile din cadrul planului de redresare, precum și mecanisme adecvate pentru monitorizarea regulată a indicatorilor. Regulamentul stabilește atât conținutul minim al planurilor de redresare ale CPC-urilor, cât și cerințele pe care trebuie să le îndeplinească aceste planuri de redresare, inclusiv cerința conform căreia planurile de redresare nu ar trebui să presupună niciun fel de acces la sprijin financiar public extraordinar sau de primire a unui astfel de sprijin. Pentru a asigura stimulente adecvate pentru gestionarea prudentă a riscurilor, un CPC trebuie să utilizeze un quantum suplimentar din resursele sale proprii dedicate prefinanțate, în urma unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau a unei situații care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată. Quantumul respectiv nu este mai mic de 10 % și nici mai mare de 25 % din cerințele de capital bazate pe risc, calculate în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Pentru a respecta această cerință, un CPC poate utiliza quantumul capitalului pe care îl deține, pe lângă cerințele sale de capital minim, pentru a se conforma pragului de notificare menționat în actul delegat adoptat în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. ESMA va elabora, în strânsă cooperare cu ABE și după consultarea SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care precizează metodologia de calcul și de menținere a quantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate de utilizat.

CPC-urile vor fi obligate să își prezinte planurile de redresare autorității competente, care, la rândul său, va transmite fiecare plan colegiului de supraveghere prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 648/2012, precum și autorității de rezoluție, fără întârzieri nejustificate. Autoritatea de rezoluție va examina planul de redresare pentru a identifica orice măsuri care ar putea avea un impact negativ asupra posibilităților de rezoluție a CPC-ului. În cazul în care sunt identificate astfel de măsuri, autoritatea de rezoluție le aduce în atenția autorității competente și formulează recomandări în atenția autorității competente cu privire la modalitățile de abordare a acestora. Autoritatea competentă va examina planul de redresare și va evalua măsura în care acesta îndeplinește cerințele prevăzute de regulament, în cadrul unei proceduri de coordonare cu colegiul de supraveghere și în vederea adoptării unei decizii comune.

În cazul în care o majoritate simplă a membrilor cu drept de vot nu este de acord cu propunerea de decizie comună a autorității competente, chestiunea poate fi adusă în atenția ESMA în legătură cu aspecte specifice. De asemenea, ESMA poate, la cererea unei autorități competente din cadrul colegiului de supraveghere, să acorde asistență colegiului de supraveghere pentru a ajunge la o decizie comună.

După consultarea cu autoritatea competentă și în coordonare cu colegiul de rezoluție, autoritatea de rezoluție a CPC-ului va elabora un plan de rezoluție pentru CPC. Planul de rezoluție va prevedea măsurile de rezoluție pe care autoritatea de rezoluție poate să le ia în cazul în care CPC-ul îndeplinește condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție. În planul de rezoluție vor fi precizate, de asemenea, circumstanțele și diversele scenarii referitoare la utilizarea instrumentelor de rezoluție și la exercitarea competențelor de rezoluție. În acesta se va face o distincție clară, în special prin scenarii distincte, între o intrare în dificultate cauzată de situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, situații care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată, precum și o combinație a acestor două situații, precum și între diferite tipuri de situații care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată. Planul de rezoluție nu presupune nici sprijin financiar public extraordinar, nici asistență privind lichiditatea în situații de urgență din partea băncii centrale, inclusiv asistență privind lichiditatea din partea băncii centrale furnizată cu garanții, scadențe sau dobânzi non-standard. Regulamentul stabilește conținutul minim al planului de rezoluție și prevede un mandat pe baza căruia ESMA să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare care să detalieze conținutul planului de rezoluție.

CPC-urile vor coopera la elaborarea planurilor de rezoluție și vor furniza autorităților lor de rezoluție, fie direct, fie prin intermediul autorităților lor competente, toate informațiile necesare elaborării și punerii în aplicare a acestor planuri. Un CPC face schimb de informații în timp util cu autoritățile sale competente pentru a facilita evaluarea profilurilor de risc ale CPC-ului și interconectarea cu alte infrastructuri ale pieței financiare, cu alte instituții financiare și cu sistemul financiar în general. În cazul în care consideră aceste informații semnificative, autoritățile competente le transmit colegiului de supraveghere.

Autoritatea de rezoluție transmite colegiului de rezoluție un proiect de plan de rezoluție, iar colegiul de rezoluție ajunge la o decizie comună cu privire la planul de rezoluție în cadrul unei proceduri de coordonare. În cazul în care o majoritate simplă a membrilor cu drept de vot nu este de acord cu propunerea de decizie comună a autorității de rezoluție, chestiunea poate fi adusă în atenția ESMA. De asemenea, ESMA poate, la cererea unei autorități de rezoluție, să acorde asistență colegiului de rezoluție pentru a ajunge la o decizie comună.

În cazul în care se adoptă o decizie comună și orice autoritate de rezoluție sau minister competent consideră că obiectul dezacordului afectează responsabilitățile bugetare ale statului său membru, autoritatea de rezoluție a CPC-ului inițiază o reevaluare a planului de rezoluție.

În coordonare cu colegiul de rezoluție și după consultarea cu autoritatea competentă, autoritatea de rezoluție va evalua măsura în care rezoluția unui CPC este posibilă. Se consideră că rezoluția unui CPC este posibilă dacă autoritatea de rezoluție apreciază că este fezabilă și credibilă fie lichidarea ei prin procedura obișnuită de insolvență, fie rezoluția ei prin utilizarea instrumentelor de rezoluție și prin exercitarea competențelor de rezoluție, asigurând în același timp continuitatea funcțiilor critice ale CPC-ului și evitând utilizarea sprijinului financiar public extraordinar și evitând, cât mai mult posibil, efectele negative semnificative asupra sistemului financiar, și un potențial dezavantaj nejustificat pentru părțile interesate afectate. Autoritatea de rezoluție, în coordonare cu colegiul de rezoluție, efectuează evaluarea posibilităților de rezoluție concomitent cu elaborarea și actualizarea planului de rezoluție. Regulamentul stabilește procedurile pentru abordarea sau înlăturarea obstacolelor din calea posibilităților de rezoluție, precum și o procedură specifică de coordonare cu colegiul de rezoluție, pentru a aborda sau a înlătura obstacolele din calea posibilităților de rezoluție, în vederea ajungerii la o decizie comună. În cazul în care o majoritate simplă a membrilor cu drept de vot nu este de acord cu propunerea de decizie comună a autorității de rezoluție, chestiunea poate fi adusă în atenția ESMA. De asemenea, ESMA poate, la cererea autorității de rezoluție a CPC-ului, să acorde asistență colegiului de rezoluție pentru a ajunge la o decizie comună.

(d) Intervenția timpurie

În vederea menținerii stabilității financiare, este necesar ca autoritățile competente să fie în măsură să remedieze deteriorarea situației financiare și economice a unui CPC înainte ca CPC-ul respectiv să ajungă într-un stadiu în care singura alternativă rămasă la dispoziția autorităților ar fi să îl supună rezoluției sau, în cazul în care măsurile de redresare ar putea aduce prejudicii stabilității financiare generale, să îi impună CPC-ului să modifice respectivele măsuri de redresare. Prin urmare, autorităților competente ar trebui să li se acorde competențe de intervenție timpurie pentru a evita sau a reduce la minimum efectele negative asupra stabilității financiare sau asupra intereselor diverselor părți interesate, care ar putea fi generate de punerea în aplicare de către CPC a anumitor măsuri. Competențele de intervenție timpurie ar trebui conferite autorităților competente în plus față de competențele care le revin în temeiul dreptului intern al statelor membre sau al Regulamentului (UE) nr. 648/2012.

Competențele de intervenție timpurie ar trebui să includă competența de a limita sau interzice orice remunerare a fondurilor proprii și a instrumentelor asimilate fondurilor proprii, inclusiv plățile de dividende și răscumpărările de acțiuni de către CPC, în cea mai mare măsură posibilă, fără a declanșa o situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată. Competențele de intervenție timpurie ar trebui să includă, de asemenea, competența de a limita, interzice sau îngheța orice plăți în favoarea personalului de conducere de nivel superior ale remunerației variabile, astfel cum este definită în politica de remunerare a CPC-ului, ale beneficiilor discreționare de tipul pensiilor sau ale indemnizațiilor de plecare. În cadrul competențelor de intervenție timpurie și în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul intern, autoritatea competentă ar trebui să poată numi un administrator temporar, care să înlocuiască consiliul de administrație și personalul de conducere de nivel superior ale CPC-ului sau să lucreze temporar cu aceștia.

Regulamentul prevede, de asemenea, dispoziții specifice privind despăgubirea membrilor compensatori în cazul în care un CPC aflat în redresare cauzată de o situație care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată aplică mecanismele și măsurile de reducere a valorii oricăror câștiguri datorate de CPC membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, prevăzute în planul său de redresare, și, ca urmare a acestui lucru, nu intră în rezoluție. În acest caz specific, autoritatea competentă a CPC-ului poate impune CPC-ului să despăgubească membrii compensatori pentru pierderile lor prin intermediul unor plăți în numerar, sau, acolo unde este cazul, poate impune CPC-ului să emită instrumente care recunosc o creanță asupra profiturilor viitoare ale CPC-ului. Această posibilitate de a despăgubi membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată nu se aplică pierderilor lor angajate contractual în faza de gestionare a situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau în faza de redresare. Pentru a oferi o garanție echivalentă clienților acestor membri compensatori, regulamentul prevede că, dacă membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată au transferat clienților lor pierderile excedentare, ei sunt obligați să transfere clienților lor plățile primite de CPC, în măsura în care pierderile pentru care se plătesc despăgubiri rezultă din pozițiile clientului.

(e) Rezoluția

În cazul în care un CPC îndeplinește condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, regulamentul va pune la dispoziția autorității de rezoluție a CPC-ului un set armonizat de instrumente și competențe de rezoluție. Aceste competențe ar trebui să includă competența de a transfera instrumente de proprietate, active, drepturi, obligații sau pasive ale unui CPC în curs de a intra în dificultate către o altă entitate, cum ar fi un alt CPC sau un CPC-punte, competența de a reduce valoarea contabilă a instrumentelor de proprietate sau de a le anula, competența de a reduce valoarea contabilă a datoriilor unui CPC în curs de a intra în dificultate sau de a le converti, competența de a reduce valoarea contabilă a marjei de variație (până la anumit plafon în situații care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată), competența de a impune executarea obligațiilor restante ale terților în legătură cu CPC-ul (inclusiv exercitarea apelurilor la fonduri bănești în scopul redresării), astfel cum este prevăzut în normele de funcționare ale CPC-ului, și a alocărilor de poziții, competența de a exercita apeluri la fonduri bănești plafonate în scopul rezoluției atât în cazul evenimentelor de neîndeplinire a obligațiilor de plată, cât și al evenimentelor care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată, competența de a pune capăt parțial sau integral contractelor CPC-ului, competența de a înlocui personalul de conducere și competența de a impune un moratoriu temporar privind plata creanțelor. Exercițarea instrumentelor de rezoluție va fi supusă unor condiții și obiective comune, precum și unor principii generale, prevăzute în regulament. CPC-ul și membrii consiliului de administrație și ai personalului de conducere de nivel superior ar trebui să poată fi în continuare trași la răspundere, în temeiul dreptului civil sau penal intern, pentru intrarea în dificultate a CPC-ului.

Atunci când adoptă măsuri de rezoluție, autoritatea de rezoluție a CPC-ului ar trebui să ia în considerare și să urmeze măsurile prevăzute în planurile de rezoluție elaborate în cadrul colegiului de rezoluție, cu excepția cazului în care autoritatea de rezoluție consideră că obiectivele rezoluției vor fi îndeplinite în mod mai eficace prin adoptarea de măsuri care nu sunt prevăzute în planurile de rezoluție. Autoritatea de rezoluție ar trebui să țină seama de principiile generale ale procesului decizional, inclusiv de necesitatea de a asigura atât un echilibru între interesele diferitelor părți care au legătură cu CPC-ul, cât și transparența față de autoritățile statelor membre și implicarea acestora, în cazul în care decizia sau măsura propusă ar putea avea implicații asupra stabilității financiare sau asupra resurselor bugetare. În special, autoritatea de rezoluție ar trebui să notifice colegiului de rezoluție măsurile de rezoluție planificate, indicând și dacă aceste măsuri se abat de la planul de rezoluție.

Obiectivele principale ale rezoluției ar trebui să fie asigurarea continuității funcțiilor critice ale CPC-ului, asigurarea continuității legăturilor cu alte IPF-uri, evitarea efectelor negative semnificative asupra sistemului financiar din Uniunea Europeană sau din unul sau mai multe state membre și protejarea fondurilor publice. Funcțiile critice ale unui CPC în curs de a intra în dificultate ar trebui să fie menținute, chiar dacă sunt restructurate prin schimbări ale conducerii, după caz, prin utilizarea instrumentelor de rezoluție și, în cea mai mare măsură posibilă, prin utilizarea de fonduri private și fără a recurge la sprijin financiar public extraordinar.

Acționarii, membrii compensatori și alți creditori ai CPC-ului afectați nu ar trebui să suporte pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat dacă autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție în legătură cu CPC-ul respectiv, iar aceștia ar fi fost supuși tuturor obligațiilor restante aplicabile în temeiul normelor CPC-ului referitoare la neîndeplinirea obligațiilor de plată (sau în temeiul altor acorduri contractuale prevăzute în normele sale de funcționare) și CPC-ul ar fi fost lichidat în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență (principiul potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat). În scopul evaluării respectării principiului potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat, ar trebui stabilite obligații clare în ceea ce privește evaluarea activelor și a pasivelor CPC-ului, precum și evaluarea tratamentului care ar fi fost aplicat acționarilor, membrilor compensatori și altor creditori în cazul în care autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție. Regulamentul recunoaște că măsurile de redresare și de rezoluție pot afecta și în mod indirect clienții și clienții indirecti care nu sunt creditori ai CPC-ului, în măsura în care costurile de redresare și de rezoluție au fost transferate clienților și clienților indirecti respectivi în temeiul acordurilor contractuale aplicabile. Prin urmare, impactul asupra clienților și clienților indirecti al unui scenariu de redresare și de rezoluție a CPC-ului este, de asemenea, abordat prin aceleași acorduri contractuale. Regulamentul precizează că, dacă acordurile contractuale permit membrilor compensatori să transfere către clienții lor efectele negative ale instrumentelor de rezoluție, acordurile contractuale respective includ, de asemenea, în mod echivalent și proporțional, dreptul clienților la orice compensație primită de membrii compensatori de la CPC în urma unei cereri în temeiul principiului potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat, în măsura în care dreptul la această compensație rezultă din pozițiile clienților. Aceste condiții se aplică, de asemenea, acordurilor contractuale vizând clienții și clienții indirecti care furnizează servicii de compensare indirectă clienților lor.

La intrarea în rezoluție a unui CPC, autoritatea de rezoluție ar trebui să impună toate obligațiile contractuale restante prevăzute în normele de funcționare ale CPC-ului, inclusiv măsurile de redresare restante, cu excepția cazului în care exercitarea unei alte competențe de rezoluție sau a unui alt instrument de rezoluție ar asigura în mod mai adecvat atenuarea efectelor negative asupra stabilității financiare sau protejarea funcțiilor critice ale CPC-ului în timp util. În cazul în care aceste instrumente nu sunt suficiente, autoritățile de rezoluție au competența de a reduce valoarea contabilă a datoriilor și pasivelor negarantate, în conformitate cu rangul acestora în temeiul dreptului intern aplicabil în materie de insolvență, precum și de a utiliza instrumente de alocare a pierderilor, în măsura în care este necesar fără a pune în pericol stabilitatea financiară în general. Instrumentele de redresare și instrumentele de rezoluție disponibile, în special instrumentul de reducere a valorii contabile, ar trebui să fie utilizate în cea mai mare măsură posibilă înainte ca CPC-urile să beneficieze de o injecție de capital din partea sectorului public sau de acordarea unui sprijin financiar public extraordinar echivalent, fie în același timp cu acestea. Utilizarea sprijinului financiar public extraordinar pentru sprijinirea procesului de rezoluție a instituțiilor în curs de a intra în dificultate trebuie să fie o măsură de ultimă instanță, limitată în timp și conformă cu dispozițiile relevante privind ajutoarele de stat.

Autoritățile de rezoluție ar trebui să asigure, de asemenea, menținerea la minimum a costurilor rezoluției CPC-ului și aplicarea unui tratament echitabil creditorilor din aceeași categorie. Autoritatea de rezoluție ar trebui să poată lua o măsură de rezoluție care să se abată de la principiul egalității de tratament a creditorilor dacă măsura este justificată prin interesul public de a atinge obiectivele rezoluției și este proporțională cu riscul abordat. În cazul în care utilizează o astfel de măsură, autoritatea de rezoluție nu ar trebui să discrimineze nicio persoană pe motiv de cetățenie sau naționalitate.

În cazul în care instrumentele de rezoluție au fost utilizate pentru a transfera funcțiile critice sau activitățile viabile ale unui CPC către o entitate solidă, cum ar fi un cumpărător din sectorul privat sau un CPC-punte, partea reziduală a CPC-ului ar trebui lichidată într-un termen adecvat, ținându-se cont de necesitatea ca CPC-ul în curs de a intra în dificultate să furnizeze servicii sau sprijin, astfel încât să permită cumpărătorului sau CPC-ului punte să desfășoare activitățile sau să presteze serviciile dobândite prin transferul respectiv. Instrumentul de vânzare a activității ar trebui să le permită autorităților să vândă CPC-ul sau o parte din activitățile acestuia către unul sau mai mulți cumpărători, fără acordul acționarilor. Atunci când aplică instrumentul de vânzare a activității, autoritățile ar trebui să ia măsurile necesare pentru scoaterea pe piață a CPC-ului sau a unei părți a activității acestuia în cadrul unui proces deschis, transparent și nediscriminatoriu, încercând să maximizeze, pe cât posibil, prețul de vânzare. Orice încasări nete obținute din transferul activelor sau pasivelor CPC-ului aflat în rezoluție atunci când se aplică instrumentul de vânzare a activității ar trebui să revină entității rămase în procedură de lichidare.

Cadrul de rezoluție ar trebui să cuprindă cerințe procedurale prin care să se asigure notificarea și publicarea în mod adecvat a măsurilor de rezoluție. Cu toate acestea, dat fiind că informațiile obținute de autoritățile de rezoluție și de consilierii lor profesionali pe parcursul procesului de rezoluție sunt susceptibile de a fi sensibile, ar trebui ca decizia de rezoluție să facă obiectul unui regim eficace de confidențialitate înainte de publicare.

Măsurile de rezoluție luate de autoritățile de rezoluție naționale ar putea necesita evaluări economice și o marjă largă de apreciere. Prin urmare, este important să se asigure că evaluările economice efectuate de autoritățile de rezoluție naționale sunt utilizate ca bază de către instanțele naționale cu ocazia examinării măsurilor respective, fără a împiedica instanțele naționale să analizeze dacă elementele de probă invocate de către autoritatea de rezoluție sunt exacte din punct de vedere material, fiabile și coerente, dacă elementele de probă conțin toate informațiile relevante care ar trebui să fie luate în considerare pentru a evalua o situație complexă și dacă ele sunt de natură să susțină concluziile deduse pe baza lor. Mai mult, având în vedere că suspendarea oricărei decizii a autorităților de rezoluție ar putea afecta continuitatea funcțiilor critice, este necesar să se prevadă că introducerea unei căi de atac nu ar trebui să aibă drept rezultat suspendarea automată a efectelor deciziei contestate și că decizia autorității de rezoluție ar trebui să aibă imediat forță executorie. Pentru a se evita conflictele de competență și, de asemenea, pentru ca procedura de rezoluție să producă efectele dorite, pe parcursul perioadei în care autoritatea de rezoluție își exercită competențele de rezoluție sau utilizează instrumentele de rezoluție, nu ar trebui deschisă sau continuată procedura obișnuită de insolvență pentru CPC-ul în curs de a intra în dificultate decât la inițiativa sau cu acordul autorității de rezoluție.

(f) Relațiile cu țările terțe

CPC-urile din Uniunea Europeană furnizează servicii către membrii compensatori și clienții acestora situați în țări terțe, iar CPC-urile din țări terțe furnizează servicii către membrii compensatori și clienții acestora situați în Uniunea Europeană. Rezoluția eficace a CPC-urilor care își desfășoară activitatea la nivel internațional necesită cooperarea între autoritățile din statele membre și autoritățile din țările terțe. În acest scop, ESMA ar trebui să ofere orientări cu privire la conținutul acordurilor de cooperare care trebuie încheiate cu autoritățile din țări terțe.

Aceste acorduri de cooperare ar trebui să asigure un proces eficace de planificare, de luare a deciziilor și de coordonare în ceea ce privește CPC-urile care își desfășoară activitatea la nivel internațional. Autoritățile de rezoluție naționale ar trebui să recunoască și să aplice procedurile de rezoluție ale țărilor terțe în circumstanțele prevăzute în prezentul regulament. De asemenea, ar trebui asigurată cooperarea în ceea ce privește filialele CPC-urilor din Uniune sau din țări terțe și ale membrilor compensatori și clienților acestora.

(g) Măsuri și sancțiuni administrative

Pentru a asigura aplicarea consecventă a sancțiunilor administrative în statele membre în caz de încălcări ale regulamentului, acesta prevede: o listă de sancțiuni administrative și alte măsuri administrative cheie, care trebuie puse la dispoziția autorităților de rezoluție și a autorităților competente; competența de a aplica respectivele sancțiuni administrative și alte măsuri administrative tuturor persoanelor, fizice sau juridice, responsabile de o încălcare; o listă de criterii esențiale pentru stabilirea nivelului și a tipului acestor sancțiuni administrative și ale altor măsuri administrative și nivelurile sancțiunilor pecuniare administrative. Sancțiunile administrative și alte măsuri administrative ar trebui să ia în considerare factori precum beneficiile financiare identificate care au rezultat din încălcare, gravitatea și durata încălcării, circumstanțele agravante sau atenuante, precum și necesitatea ca amenzile administrative să aibă un efect disuasiv și, după caz, să includă o reducere în caz de cooperare cu autoritatea de rezoluție sau cu autoritatea competentă.

(h) Modificare la Regulamentul (UE) nr. 1095/2010

Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 a fost modificat pentru a include autoritățile de rezoluție ale CPC-urilor în definiția „autorităților competente” și pentru a permite unui membru al consiliului supraveghetorilor ESMA să fie însoțit de un reprezentant al autorității de rezoluție din statul lor membru, după caz.

(i) Modificare la Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și la Regulamentul (UE) 2015/2365

Regulamentul (UE) nr. 648/2012 a fost modificat pentru a abilita Comisia să suspende obligația de compensare în urma unei cereri din partea autorității de rezoluție a unui CPC aflat în rezoluție sau a autorității sale competente, la inițiativa acestor autorități sau la cererea autorității competente responsabile de supravegherea unui membru compensator al CPC-ului aflat în rezoluție și în urma unui aviz fără caracter obligatoriu emis de ESMA. Decizia de suspendare a obligației de compensare este adoptată numai dacă este necesar pentru menținerea stabilității financiare și a încrederii pieței. Suspendarea are un caracter temporar, dar poate fi prelungită. Pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a reformei întreprinse de Consiliul pentru Stabilitate Financiară privind indicele de referință al ratei dobânzii, a fost necesar, de asemenea, să se modifice Regulamentul (UE) nr. 648/2012 pentru a se oferi clarificări participanților la piață cu privire la faptul că tranzacțiile încheiate sau novate înainte de intrarea în vigoare a cerințelor de compensare sau de marjă în cazul tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate extrabursiere care utilizează un indice de referință al ratei dobânzii („tranzacții istorice”) nu vor fi supuse acestor cerințe atunci când sunt novate cu unicul scop de a pune în aplicare sau de a pregăti punerea în aplicare a reformei privind indicele de referință al ratei dobânzii.

Articolul 24a alineatul (7) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 a fost modificat pentru a se asigura că, atunci când este posibil, evaluările la nivelul Uniunii Europene privind reziliența CPC-urilor la evoluțiile negative ale pieței țin seama de efectul cumulat al mecanismelor de redresare și rezoluție a CPC-urilor asupra stabilității financiare în Uniunea Europeană. În egală măsură, rolul comitetului de risc al CPC-ului, astfel cum este prevăzut la articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, este consolidat pentru a încuraja și mai mult CPC-ul să își gestioneze cu prudență riscurile și să își îmbunătățească reziliența. De asemenea, au fost aduse noi modificări pentru a se asigura că CPC-urile informează autoritățile lor competente în cazul în care se constată o evoluție negativă semnificativă a profilului de risc al oricăruia dintre membrii lor compensatori și pentru a spori transparența între membrii compensatori ai CPC-urilor și clienții acestora în ceea ce privește pierderile potențiale sau alte costuri pe care aceștia le pot suporta ca urmare a aplicării procedurilor de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată și a mecanismelor de alocare a pierderilor și a pozițiilor în conformitate cu normele de funcționare ale CPC-ului.

Pentru a consolida și mai mult stimulentele pentru o gestionare prudentă a riscurilor, în cazul unei situații semnificative care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată, autoritatea competentă are posibilitatea de a impune CPC-ului să se abțină de la acțiuni precum distribuire de dividende, răscumpărarea de acțiuni ordinare sau crearea unei obligații de a plăti personalului de conducere de nivel superior remunerații variabile, beneficii discreționare de tipul pensiilor sau indemnizații de plecare.

În sfârșit, autoritățile de rezoluție ale CPC-ului ar trebui să aibă acces, de asemenea, la toate informațiile necesare din registrele centrale de tranzacții. Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului se modifică, de asemenea, în consecință.

(j) Modificări la Directiva 2002/47/CE, Directiva 2017/1132, Directiva 2004/25/CE, Directiva 2007/36/CE, Directiva 2014/59/UE și Regulamentul (UE) nr. 806/2014

În vederea punerii în aplicare eficace a rezoluției CPC-urilor, este necesar să se asigure că mecanismele de siguranță prevăzute în Directiva 2002/47/CE nu se vor aplica restricțiilor cu privire la executarea unui contract de garanție financiară, restricțiilor cu privire la efectul unui contract de garanție financiară fără transfer de proprietate, dispozițiilor de compensare cu exigibilitate imediată și nici dispozițiilor de compensare reciprocă prevăzute în regulament.

Directivele (UE) 2017/1132, 2004/25/CE și 2007/36/CE conțin norme privind protecția acționarilor și a creditorilor CPC-urilor care intră în domeniul de aplicare al acestor directive. În situația în care autoritățile de rezoluție trebuie să acționeze rapid în temeiul regulamentului, normele respective ar putea afecta atât eficacitatea măsurilor de rezoluție, cât și utilizarea instrumentelor și a competențelor de rezoluție de către autoritățile de rezoluție. Derogările în temeiul Directivei 2014/59/UE se extind, prin urmare, la actele adoptate în conformitate cu regulamentul.

Pentru a se evita duplicarea cerințelor, Directiva 2014/59/UE și Regulamentul (UE) nr. 806/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului sunt modificate pentru a exclude din domeniul lor de aplicare acele entități care sunt, de asemenea, autorizate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(k) Modificare la Regulamentul (UE) nr. 600/2014

Articolul 54 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 prevedea o perioadă de tranziție în cursul căreia articolul 35 sau 36 din regulamentul respectiv nu s-ar aplica CPC-urilor sau locurilor de tranzacționare care au solicitat autorității lor competente să beneficieze de dispozițiile tranzitorii în ceea ce privește instrumentele financiare derivate tranzacționate la bursă. Perioada de tranziție în cursul căreia un loc de tranzacționare sau un CPC poate fi scutit de autoritatea sa competentă națională a expirat la 3 iulie 2020. Ca urmare a crizei provocate de pandemia de COVID-19, regulamentul amână cu un an, până la 3 iulie 2021, data punerii în aplicare a noului regim de acces deschis pentru locurile de tranzacționare și CPC-urile care oferă servicii de tranzacționare și de compensare în ceea ce privește instrumentele financiare derivate tranzacționate la bursă.

IV. CONCLUZIE

Poziția Consiliului în primă lectură reflectă compromisul la care s-a ajuns în cadrul negocierilor dintre Consiliu și Parlamentul European, cu sprijinul Comisiei.

Consiliul consideră că poziția sa în primă lectură reprezintă un pachet echilibrat și că, dacă poziția sa va fi aprobată de Parlamentul European, Regulamentul privind redresarea și rezoluția CPC-urilor va garanta că atât CPC-urile, cât și autoritățile naționale din UE vor dispune de mijloacele necesare pentru a acționa în mod decisiv în cazurile în care un CPC se confruntă cu dificultăți grave sau intră în dificultate și va contribui la instituirea uniunii piețelor de capital.